

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci **žalobce: STAVMAT - SPRING, spol. s r. o.**, se sídlem Hálkova 1203/32, Plzeň, zastoupen Mgr. Alicí Valenzovou, advokátkou, se sídlem Havlíčkova 218, Rokycany, **proti žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2006, č. j. 9 Ca 101/2005 - 66, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti se odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Česká inspekce životního prostředí rozhodnutím č. j. 03/OH/02613/02/Do ze dne 29. 3. 2002 uložila žalobci (dále jen „stěžovatel“) pokutu ve výši 230 000 Kč za neplnění povinností stanovených zákonem č. 125/1997 Sb., o odpadech. Rozhodnutím žalovaného č. j. 520/298/02 ze dne 7. 3. 2005 byl změněn výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že výše pokuty byla stanovena částkou 80 000 Kč. Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji shora označeným rozsudkem zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku městského soudu a současně žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tuto žádost odůvodňuje shodně jako žádost o přiznání odkladného účinku žaloby, již bylo vyhověno, tedy poukazem na svou současnou majetkovou situaci a povinnost uloženou pokutu uhradit, přestože se stěžovatel domnívá, že mu byla uložena neoprávněně. Ačkoli by případná zaplacená pokuta mohla být později vrácena, v současné době má stanovená částka pro stěžovatele značnou hodnotu a on by zaplacení pokuty považoval za zásah do svých práv.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Procesní podmínky vztahující se k přiznání odkladného účinku jsou naplněny, neboť stěžovatel o přiznání odkladného účinku požádal, žalovaný se k tomuto návrhu měl možnost vyjádřit.

Nejvyšší správní soud posléze musel posoudit, zda jsou naplněny podmínky hmotněprávní, tj., zda výkon rozhodnutí by znamenal pro stěžovatele nenahraditelnou újmu, zda se přiznáním odkladného účinku nezasáhne nepřiměřeným způsobem do nabytých práv třetích osob a přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatel odůvodnil žádost o přiznání odkladného účinku pouhým odkazem na odůvodnění učiněné v žalobě k městskému soudu, tedy zejména svou nepříznivou majetkovou situací, kterou však nijak blíže nespecifikoval. Zároveň se domnívá, že kasační stížnost je důvodná.

Z citovaného § 73 odst. 2 s. ř. s. je zřejmé, že přiznání odkladného účinku je spojeno s existencí nenahraditelné újmy. O takový případ se však zjevně nejedná, neboť sám stěžovatel poukázal na skutečnost, že zaplacená pokuta by mu v případě úspěchu ve sporu mohla být vrácena. Částka 80 000 Kč sama o sobě není natolik velká, aby její zaplacení představovalo pro stěžovatele hrozbu existenčního charakteru a bylo z tohoto důvodu nenahraditelnou újmou, ostatně v tomto ohledu ničeho konkrétního stěžovatel netvrdí.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížností zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu